

band

BOS

MdR, Jazzgeschiedenis 696. Tijdvak 1959-1964, hoofdstuk 3, John Coltrane, deel 16. Al eens eerder sinds ik met deze periode bezig ben, stelde ik vast dat er van de troebelen in de Amerikaanse maatschappij, weinig of niets te horen was in jazz. In 1954 bepaalde een federale wet dat segregatie naar huidskleur vanaf 17 maart onwettig was. Met name in het Zuiden braken rellen uit omdat veel witte scholen en universiteiten weigerden zwarten toe te laten. Tenslotte ging het onder dwang, er werd veel geslagen, en er vloeide bloed toen in '55 Emmett Till gelynched werd - eerste van een hele rij. Er werden bommen en molotov-cocktails gegooid in huizen, scholen en kerken. Kwamen de Freedom Riders, zwart en wit, die de rassendiscriminatie in het openbaar vervoer attackeerden. Het bekendste voorbeeld van een jazzmusicus die vroeg in muziek uitpakte tegen met name goeverneur Faubes van ^{Arkansas}~~Arkansas~~ die tot zomer 1957 scholen in Little Rock raciaal gescheiden wist te houden, was Charles Mingus. U hoort er t.z.t. van.

John Coltrane zou een enkele keer van zijn reactie op de situatie en gebeurtenissen laten horen. De laatste opname bij de session van 18 september 1962, die de tenorist alleen met Jimmy Garrison-bas en Elvin Jones-drums deed, heeft een titel die een beetje refereert aan arrestaties van zwarten. U weet het: handen tegen de muur en onder schot zodat er gefouilleerd kan worden. "Up'gainst the wall".

CD

John Coltrane: Up'gainst the wall (John Coltrane)
 2 - 3:12 - Impulse/MCA MCD 05887

"Up'gainst the wall" voor Impulse, Englewood Cliffs, 18 september 1962. Producer Bob Thiele, die Trane veel vrijheid gaf, maar met de samenstelling van zijn LP's soms vreemd omsprong, zette dit stuk op 'Impressions'. Toch uit voorzichtigheid denk ik.

De verbintenis tussen Duke Ellington en de maatschappij Columbia was juni van dat jaar '62 verbroken, en tot Ellington in november weer voor een grote maatschappij speelden, maakten twee producers daar gebruik van. Zo ontstond 'Money Jungle', trio met Charles Mingus en Max Roach, Bob Thiele wist Ellington voor twee sessions te strikken. Een met tenorsaxofonist Coleman Hawkins en een met John Coltrane. Het werden kwartet-bezettingen, waarbij zowel Ellington's bas en drums: Aaron Bell en Sam Woodyard, gebruikt werden, als die van Coltrane: Garrison en Jones. En dan ook nog eens gemixed. Ik koos vijf stukken uit van die 26ste september, toen de Impulse LP, nu CD 'Duke Ellington & John Coltrane' bij Rudy Van Gelder in Englewood Cliffs, NJ, werd opgenomen. Eerste stuk: genoemd naar Ellington's neef Stephen Jordan die drums speelde onder de naam Stevie Ellington - "Stevie".

plaat

Duke Ellington & John Coltrane: Stevie (Duke Ellington)
1/4 - 4:20 - Impulse A-30

"Stevie" met Aaron Bell-bas en Sam Woodyard-drums. Nu met Aaron Bell en drummer Elvin Jones: "In a sentimental mood".

Duke Ellington & John Coltrane: In a sentimental mood (Ellington)
1/1 - 4:16 - idem

"In a sentimental mood". Vooral tijdens de Tweede Wereldoorlog speelde Ellington vaak ~~zijn~~ ^{Strayhorn's} liedje "My little brown book".

Duke Ellington & John Coltrane: My little brown book (Strayhorn)
2/1 - 5:20 - idem

Billy Strayhorn's "My little brown book" met Aaron Bell en Sam Woodyard. Die spelen ook in een werkje van Ellington, waaraan Bobby Troup en George Simon iets bijdroegen: "The feeling of jazz".

Duke Ellington & John Coltrane: The feeling of jazz (Ellington, Bobby Troup, George Simon)
2/3 - 5:20 - idem

"The feeling of jazz". En tenslotte, met Jimmy Garrison en Elvin Jones, een stukje dat Ellington speciaal voor de gelegenheid maakte. Met een knipoog naar Billy Strayhorn: "Take the Coltrane".

Duke Ellington & John Coltrane: Take the Coltrane (D.Ellington)
1/2 - 4:43 - idem

"Take the Coltrane". Tenorsaxofonist John Coltrane en pianist Duke Ellington met de bassisten Aaron Bell en Jimmy Garrison, en de drummers Sam Woodyard en Elvin Jones. Voor Impulse in Englewood Cliffs, NJ, 26 september 1962. Alle thema's waren van Duke Ellington. Volgende keer een enkel stuk uit de LP 'Ballads', en live-opnamen in Europa gemaakt. Dit was Jazz-geschiedenis 696, John Coltrane deel 16, MDR.